

8-10 jaar

Gesprek: Hoe voelt Tomas zich aan het begin van het verhaal? Hoe denk je dat hij zich aan het eind van het verhaal voelt?

Spel: Tomas loopt in het verhaal – want lopend kun je beter nadenken, of juist nergens aan denken.

Loop in drie rondes door de ruimte (door elkaar heen, iedereen bepaalt zelf welke 'route' hij loopt). Elke ronde eindigt met een gesprekje in een tweetal.

In de eerste ronde probeer je tijdens het lopen nergens aan te denken. Bespreek daarna: hoe voelt het om nergens aan te denken?

In de tweede ronde bedenk je een vraag waar een ander kind over na kan denken. Je vertelt de vraag aan een ander kind.

In de derde ronde denk je na over de vraag die aan jou gesteld is. Tijdens het gesprek met het tweetal vertel je wat de vraag was en wat je over die vraag hebt bedacht.

Heeft iemand na ronde twee geen vraag kunnen bedenken? Gebruik dan een van deze vragen: Wat is het leukste dat jij vorige week gedaan hebt? Welke dag van de komende week wordt het leukst, denk je? Waarom?

Creatief: Maak een schilderij van de verschijning van Jezus aan Tomas. Ziet er Jezus er net zo uit als in de verhalen voor Pasen? Of verschijnt Hij nu op een andere manier?

11-12 jaar

Gesprek: Waarom kan Tomas het niet geloven? Hoe kan het dat hij het daarna wel gelooft? In onze tijd is wat je ziet toch niet altijd echt: er worden nep-beelden gemaakt. Wat vinden de kinderen daarvan?

Spel: Wie of wat zou jij graag een keer met eigen ogen willen zien? De kinderen omschrijven het zonder het woord te gebruiken. De andere kinderen proberen te raden wat ze in gedachten hebben.

Vertelling 8–12 jaar**Tomas gelooft het niet**

Ja, ja. Ineens was Hij er. Zomaar, plotseling. Zonder te kloppen, zonder een deur open te doen. Waarschijnlijk ook zonder zijn voeten te veegen.

'Hallo, Ik ben er weer. Ik was dood, maar kijk: Ik leef.'

En dat moet je dan geloven?

Tomas schudt zijn hoofd. Hij loopt door de straten van de stad. Dat doet hij vaker.

Lopend kan hij beter nadenken. Of juist nergens aan denken, dat is soms maar beter.

Want wat er de laatste tijd allemaal gebeurd is...

Zijn grote vriend, zijn Heer, Jezus, is gestorven. Gedood aan het kruis, begraven in een rots.

Verschrikkelijk.

En al snel daarna begonnen de verhalen. Maria die zei dat ze Jezus gezien heeft bij het graf. En de anderen zeiden dat Jezus bij hen kwam, op een moment dat Tomas er niet was.

Ze maken elkaar gek, met die verhalen. Natuurlijk mist Tomas Jezus ook. Maar je moet jezelf niet voor de gek houden. Dood is dood, hoe verdrietig ook.

'Alleen als ik Hem zelf zie, kan ik het geloven,' heeft Tomas gezegd. Daarna is hij weer gaan lopen. Alsmat lopen, de ene stap na de andere. Want als je stil gaat zitten, wordt het alleen maar erger.

Dagenlang loopt Tomas piekerend door de stad. En dan gaat hij terug naar zijn vrienden van vroeger: de vrienden van Jezus, met wie hij zoveel heeft meegemaakt. Hij is nog maar net binnen als er iets gebeurt. Iets dat hem overrompelt en laat trillen op zijn benen.

Daar... daar is Jezus!

Zijn stem klinkt zoals vroeger, als Hij zegt: 'Ik wens jullie vrede.'

Tomas ziet hoe Jezus hem aankijkt. Jezus wenkt met zijn hand: 'Kom maar. Raak me aan, als je wilt. Voel dat Ik het ben.' Tomas slaat zijn handen voor zijn mond. 'Mijn Heer...,' zegt hij. 'Mijn God!'

Jezus glimlacht. 'Jij gelooft in Mij omdat je Me ziet,' zegt Hij. 'Heel veel mensen zullen Mij niet zien zoals jullie Me nu zien. Ik hoop dat die mensen toch kunnen geloven. Die mensen zullen gezegend zijn: ze zullen weten dat God bij hen is.'

Mattijs Weegenaar

Weetje

Aan het eind van het verhaal gebruikt Jezus een bijzonder woord. Hij zegt in het Grieks dat mensen *makarioi* zullen zijn. Dat kun je vertalen met gelukkig, zalig of gezegend. Jezus gebruikt dit woord ook in de beroemde 'Bergrede' uit Matteüs 5.